

'Open deur' staat er op de bovenkant van uw misblaadje,  
en je ziet er een afbeelding bij van Jezus die iedereen met 'open hart' ontvangt.

Nochtans spreekt Jezus van 'een nauwe deur' waar niet iedereen binnen kan.  
Dat lijkt niet te kloppen met het beeld van een barmhartige en liefhebbende God.

Enkele gedachten die misschien verduidelijken:

Tijdens het leven van Jezus dachten sommigen een streepje voor te hebben,  
mogelijks omdat ze eens met Jezus gegeten hadden,  
of omdat ze uit hetzelfde dorp kwamen  
of wie weet wel omdat hun neef burgemeester was...  
Met andere woorden, sommigen vonden zichzelf beter dan anderen.  
Maar .. zegt Jezus, zo gaat de zon niet op.  
Het gaat er niet om waar je vandaan komt of tot welke groep je behoort,  
het gaat erom wat je zelf doet om mensen 'leven te geven',

Stel je voor dat Lie daarjuist aan ons allemaal vroeg om als 1 groep door de poort van de  
kandelaars te gaan ... het was zeker niet goed gekomen.

Wat niet wil zeggen dat het niet helpt om als groep iets samen te doen:  
als groep kunnen we elkaar bemoedigen, ondersteunen en inspireren en mee actie ondernemen.  
Wanneer we God nabij brengen in het leven van mensen,  
wanneer we opkomen voor gerechtigheid,  
dan wordt de deur van het Rijk Gods zeker breder.

Kijken we bv naar wat wekelijks gebeurt op het Stationsplein, maar ook in vele andere  
steden: de manifestatie voor mensenrechten in Palestina,  
of wat we als geloofsgemeenschap weer zullen verwezenlijken met de Terekenfeesten.  
Maar dat kan alleen maar als ieder voor zich zegt: dat ga ik doen.  
Om welke reden dan ook.

Dat een groepsgebeuren ook deugddoend kan zijn, kunnen we op vele manieren ervaren,  
maar ik wil er nog eentje uithalen, want dat  
hopen we ook op 20 september te ervaren:  
een dag van hoop in Oostakker, met velen samen,  
ook vanuit Sint-Niklaas, ook vanuit Tereken dus.  
Een dag die georganiseerd wordt om elkaar te bemoedigen, jong en oud,  
met muziek en gebed, met optreden en keuzeactiviteiten,  
met de mogelijkheid iets te eten en samen te vieren aan het kampvuur.

Een ontmoetingsdag dus, voor alle leeftijden.  
Een open deur, waarvan ieder van ons kan zeggen: ik doe mee  
en zo samen groep vormen.

We dachten dat het zinvol is en betekenisvol om dit evenement mee te maken,  
meer nog: we vervangen hiermee onze lokale ontmoetingsdag.  
Maar we hopen dan ook dat we dit met velen van hieruit mogen doen.  
Dat we van elkaar weten: aha, die gaat er ook naartoe, elkaar meenemen of oproepen zelfs.

Je kan er met de eigen auto naartoe, maar het kan ook met de bus of de trein, of wie wil, zelfs met de fiets.

Ik had vrijdag nog iemand aan de telefoon die zei mee te willen, want zei ze: ik ga in het najaar naar Rome, waarom zou ik dan niet naar Oostakker-Lourdes mee gaan, dat is veel dichterbij.

Een warme oproep dus:

om die dag te ervaren dat de deur van Gods hart openstaat.

En we helpen er elkaar mee in ons geloven,

we kunnen Jezus misschien weer op een andere manier ontmoeten of leren kennen, als voedsel voor onderweg, het hoeven immers niet alleen mosselen of paling te zijn ...

En weet: door mee te gaan, maak je er anderen ook blij mee.

Info en folders liggen achteraan

En is dat niet wat ons in de lezingen vandaag aanbevolen wordt:

geen nauwe deuren, maar deuren die wagenwijd openstaan voor elkaar.

Elkaar de nabijheid van God laten ervaren, op zoveel manieren.

Laten we daar samen om bidden.

Lieve Van Driessen